

tionskomiteen, idet han gjorde gældende, at den savnede Repræsentanter for Erhvervene. Det kan jeg dog ikke erkende, eftersom jo ogsaa flere af de bankkyndige Folk og Kredittforeningsfolk, der sidder i Likvidationskomiteen, maa antages at være Folk, der baade er interesserede i og kyndige i Erhvervslivet. Men endelig sidder der dog en erhvervsdrivende, Direktør Helweg, som jeg ikke forstaaer Kritikken imod. Jeg kunde forstaa Kritikken, hvis den kom fra politisk Hold, hvis mine Meningsfæller sagde: Hvorfor har du udnævnt saadan en gammel Arbejdsgiverrepræsentant? Men den Kritik, at han ikke er nogen Repræsentant for Erhvervslivet, forstaaer jeg ærlig talt ikke. Det siges, at han er Bankens Debitor. Det er mig ikke i dette Øjeblik bekendt, om han er det, men saa vidt jeg ved, har han personlig ikke været det, og det er jo rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Zahle forudsatte, at det, man støtter sig til, formodentlig maa være det, at A/S. Titan, i hvis Direktion han sidder, har haft en vis Kredit i Banken, men den var under Afvikling paa det Tidspunkt, da Banken lukkede, og er, saa vidt jeg ved, fuldstændig afviklet nu eller ganske nær ved at være det, i hvert Fald sagde man for nylig, da jeg spurgte om det, at den var afviklet eller nær ved at være det. Det er altsaa det eneste Debitor-Forhold, der kan siges at være til Stede. Men selv om det var saaledes, at A/S. Titan skyldte Penge til Diskontobanken, vilde jeg af den Grund ikke mene, at Direktøren for dette Selskab skulde være diskvalificeret til at deltage i Likvidationen af Banken. Det vilde dog være temmelig urimeligt.

Jeg forstod ikke rigtig, hvad det ærede Medlem Hr. Kragh mente med, at Pladserne i Raadet var optaget af Jurister. Der er af mig udnævnt eet Medlem qua Jurist, nemlig Højesteretssagfører Steglich-Petersen, men jeg tør ikke tage noget Ansvar for, hvad Folk i deres Ungdom har lært. Det kan godt være, at Nationalbankdirektør Green en Gang har studeret Jura, men han har dog ikke i den Forstand været praktisk eller aktiv Jurist, saa længe jeg kan huske tilbage. Det samme gælder andre, som maaske oprindelig har studeret Jura; jeg ved ikke, hvad alle de paagældendes oprindelige Lærefag var; men for de to Medlemmers Vedkommende ved jeg, at de ikke er Jurister, og der er i hvert Fald kun een, der i Øjeblikket kan gaa under Betegnelsen Jurist, og som er valgt i Egenskab af Jurist.

Men jeg forstaaer i øvrigt heller ikke

disse kritiske Bemærkninger fra det ærede Medlem Hr. Kraghs Side, for den Indskyderforening, som det ærede Medlem er saa glad for, repræsenteres jo væsentlig ved Jurister, saa vidt jeg har set. Paa de Møder, som har været afholdt af den, og hvor jeg er blevet skældt ud, de Møder, som det ærede Medlem Hr. Kragh har refereret her, og hvor der i øvrigt tales om disse Bankforhold, er det jo Jurister, den ene efter den anden, der optræder, Jurister, som naturligvis ikke har noget imod at indtræde i denne Likvidationskomité. Det forstaaer jeg særdeles vel, men jeg forstaaer, naar det er Tilfældet, ikke den mærkelige Modsætning i Omtalen af Jurister, naar det er det ene, og naar det er det andet Forhold, der skal føres frem.

Det ærede Medlem Hr. Kragh spurgte, hvor meget Betalingen var for Likvidationskomiteen. Jeg skal gerne oplyse, at den er fastsat til 9 000 Kr. aarlig for Formanden og Næstformanden og 6 000 Kr. aarlig for de øvrige tre Medlemmer. Jeg har hørt eller set et eller andet Sted, at den aarlige Betaling til hvert af disse Likvidationskomitémedlemmer skulde være 36 000 Kr. Man har imidlertid forvekslet den samlede Sum med Betalingen til hver enkelt. Den samlede Sum er altsaa 36 000 Kr.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Kragh, at først da jeg var ved Betalings-spørgsmaalet, havde jeg fundet Banken, thi den skulde betale. Ja, jeg ved ærlig talt ikke, hvem der ellers skulde betale. Det er Banken, der har likvideret og har forvoldt alle disse Kvaler og Besværligheder. Hvem anden man skulde kunne paalægge at betale, hvad det koster at likvidere, ved jeg ikke. Men i øvrigt er det i nøje Analogi med Konkursloven, som bestemmer, at hvad Afviklingen koster, betales af Boet, saa ogsaa i den Henseende er jeg fuldkommen paa den sikre Side, idet jeg har holdt mig nøje til Analogien af Konkursloven.

Endelig fremsatte det ærede Medlem nogle Bemærkninger om Forholdene i 1922, ligesom det ærede Medlem Hr. Zahle gjorde saadanne Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. Kragh citerede visse Avisudtryk, der forherligede den, der da gik ind i Direktionen, Hr. Hassing-Jørgensen. Det er muligt, at der er anvendt overdrevene Ord, som det ærede Medlem forudsatte, men det har jeg intet Ansvar for. Naar jeg betragter hele Grundlaget for Rekonstruktionen i 1922, maa jeg sige, at jeg kan overhovedet ikke se, der var noget som helst at forherlige ved den paagældende Lejlighed; thi det Rekonstruktionsgrundlag,